

hvis det gennemføres i en ændret Skikkelse her i Folketinget — hvilket vil sige, at et Flertal i Folketinget er overbevist om, at Folketingets Vælgeres Flertal vil slutte sig dertil —, ikke kan gennemføres? Jeg kan ikke tro, at den ærede Ordfører for Venstre kan mene det. Hvis der her fra dette Ting udgaar et Forslag med et Flertal i Folketinget bag sig og med et Vælgerflertal bag sig, ja, saa vil det Forslag blive gennemført før eller senere. Det kan sinkes, det kan udskydes, men det kan ikke hindres. Hvis den ærede Ordfører derimod mente, at Forslaget, saaledes som det foreligger, ikke kan ventes gennemført, saa er det selvfølgelig utvivlsomt rigtigt. Hvis det er Organisationen af det Vagtkorps og de Vagtskibe, der er fornødne, der tænkes paa, saa vil jeg sige, at den svarer ikke til vor Opfattelse af, hvorledes denne Organisation skal være eller bør være, men dette Forslag indeholder et Princip, nemlig at Danmark ingen krigsmæssige Opgaver kan have, at Danmark kun har een Opgave i Forhold til andre Lande, nemlig efter Traktater og efter sin Indtrædelse i Folkeforbundet at udføre de Pligter, som paahviler os; andet kan en Organisation af Magtmidler her i Landet ikke tjene. Derfor er vi helt og fuldt af den Overbevisning, at vort Land bør afføre sig den Rustning, som ikke kan væрге det i Krig og kun tynde det til Jorden i Fred, og at vi i Stedet for som fornuftige Mennesker bør paatage os Opgaver, som vi er i Stand til at udføre. I Hær og Flaade er der en Tilbøjelighed til at skifte Uniformer, og her i Landet har vi ogsaa med Hensyn til Militærordning stadig skiftet Uniform. I 1922 indførtes i Danmark en Karikaturrustning — den saa ud som en Rustning i alle Dele, ganske paa samme Maade som man i en Legetøjsbutik kan købe et helt Udstyr —, men den indeholdt ikke krigsmæssig eller værnemæssig en eneste Værdi ud over en Paprustning. Denne Karikaturrustning bør Danmark afklæde sig og i Stedet for iklæde sig, hvad der er fornødent til at varetage vore Neutralitets- og vore Folkeforbundsopgaver. Jeg sætter min Lid til, at den høje Regering vil føre Forhandlingen om sit Afrustningsforslag saaledes, at det kan forlade dette Ting med et Flertal bag sig, som vi vil være overbevist om, at ogsaa Folkets Flertal staar bag, og saa forekommer det mig, at intet Parti vil kunne modsætte sig, at Folket skal have Ret til at vælge, hvad det vil være iklædt; om det vil være iklædt

Karikaturrustningen, eller om det vil være iklædt efter den nye Ordning. Det maa Folket have Ret til at vælge mellem. Jeg haaber, at ogsaa Partiet Venstre vil træde ind i Forhandlingen om disse Spørgsmaal ikke ud fra den afvisende Tendens, som kunde synes at ligge i den ærede Ordførers Tale, men ud fra det Realitetsgrundlag, som dette Parti staar paa i den Vælgerhær, det har, og som ikke kan diktere det at sætte Livet ind for Karikaturordningen af 1922.

Jeg sagde før, at en saadan Ordning under de Forudsætninger, jeg har skildret, vil kunne hindres og udskydes foreløbig, men ikke virkelig vil kunne standses. Ingen kan nemlig tro, at man i denne Sag kan bygge paa Landstinget. Man har jo haft den Tro hidtil, at de 35-aarige var et saadant Udsnit af Vælgerklassen, at man for deres Vedkommende kunde regne med en større Besindighed, og idet man sagde større Besindighed, underskød man, at der dermed mentes Moderation eller Konservatisme, med andre Ord, at man blandt de 35-aarige kunde regne med en større Konservatisme. Det Landstingsvalg, som fandt Sted nu, maa for Tilhængere af denne Opfattelse have været en alvorlig Skuffelse, for det eneste Parti, som har en større Procent indenfor de gamle Aldersklasse end indenfor alle Vælgere, er Socialdemokratiet, og det er jo et Omvæltningparti. Dets Procent blandt de 35-aarige Vælgere var ved Valget i Aar større end dets Procent ved Folketingsvalget. Det kan derfor ikke forholde sig saaledes, som man mener, at de 35-aarige i og for sig tilfalder Konservatismen. Det er muligt, at den Omstændighed, at de 35-aarige gav Socialdemokraterne en større Procent, kan skyldes, at den en Gang erhvervede Kreds bliver konservativ i sin Vedhængen ved Socialdemokratiet, og at Socialdemokratiet ikke har samme Ævne til at faa fat i de unge. Det vil være en Fortolkning af Valget, som Socialdemokraterne formodentlig ikke vil godkende, men som i alt Fald har mere Berettigelse end den Betragtning, som har bygget paa de 35-aariges tiltagende politiske Konservatisme.

Man kan heller ikke bygge paa Landstingets Valgmaade. Om 4 Aar er der Valg til Landstinget igen; en mindre Fremgang for de Partier, som havde Fremgang ved Folketingsvalget, en mindre Fremgang for dem end den fra 1920 til 1924 vil efter al Sandsynlighed betyde, at 3 Mandater yderligere flyttes i 1928. Yderligere flyttes af sig selv 1 Mandat af de landstingsvalgte.